

[Landbrugsministeren.]

høje ting samtidig med lovforslaget, har været gjort til genstand for fornyede overvejelser i landbrugsministeriet, justitsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder, og jeg har om lovforslagets principper og enkeltheder i lovforslaget haft forhandlinger med de interesserede organisationer, idet det her drejer sig om et helt nyt lovgivningsområde. Resultatet af alle disse overvejelser i udvalget, ministeriet og organisationerne er blevet, at der er opnået stort flertal for, at der er behov for en lovgivning til biernes beskyttelse mod visse former for anvendelse af giftige plantebeskyttelsesmidler.

Det må jo erkendes, at der ved anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, herunder ukrudtbekæmpelsesmidler over åben blomst, er påført biavlerne betydelige tab, som må befrygtes at medføre, at mange små biavlere, der driver biavl mere som hobby end som erhverv, helt vil opgive denne syssel, til hvilken der knytter sig en betydelig samfundsmæssig interesse ved dens værdi for planteavlen.

Som det fremgår af udvalgets betænkning, findes der regler i udenlandsk lovgivning til biernes beskyttelse mod giftige plantebeskyttelsesmidler, hvorved anvendelsen af nærmere betegnede giftstoffer forbydes i blomstringstiden.

Ministeriet må med udvalget være enig i, at forbudsbestemmelser af denne art vanskeligt kan praktiseres her i landet, men at man må søge ved andre midler dels at hjælpe de biavlere, der som følge af andres gifthanvendelse uforskyldt har lidt ikke helt ubetydelige tab, dels skal den påtænkte lovgivning virke forebyggende ved udtrykkeligt at tilkendegive, at anvendelse over åben blomst af giftige plantebeskyttelsesmidler, der er forsynet med etikette om farlighed for bier, som hovedregel er ulovlig og medfører erstatningsansvar efter de nærmere angivne regler i loven.

En sådan bestemmelse vil ikke være til skade for flertallet af landmænd og frugtavlere, der i kraft af den af organisationerne gennem mange år drevne oplysningsvirksomhed og almindelig naboensynsfuldhed vil undlade at anvende gift over blomstrende planter af hensyn til andres bier.

På den anden side fremgår det af udvalgets betænkning, at den af foreningerne og

statens forsøgsvirksomhed i plantekultur gennemførte oplysningsvirksomhed ikke i sig selv er tilstrækkelig til helt at undgå skader på biavlen, idet der desværre også findes hensynsløse og uvidende personer, på hvem al oplysningsvirksomhed i denne forbindelse må anses for spildt. Det er især ud fra dette hensyn, at dette lovforslag er nødvendigt.

I forslaget § 1 findes hovedbestemmelsen om erstatningsansvaret for den ejer eller bruger af et areal med blomstrende planter, der spreder giftige plantebeskyttelsesmidler på en sådan måde, at det medfører forgiftningsskade på bifamilier.

I stk. 2 foreskrives medansvar for sprøjtestationer og andre, der erhvervsmæssigt udfører giftens spredning, idet en sådan bestemmelse vil forøge lovens mulighed for at forebygge skade. Dette erstatningsansvar vil betyde, at hensynsfulde sprøjteentreprenører, der i en given situation må undlade at foretage gifthanvendelse af hensyn til biavlen, ikke udsættes for ubillig konkurrence.

I § 1, stk. 3, findes nærmere angivet, at retsvirkningerne efter denne lov er knyttet til den etikette om farlighed for bier, der skal findes på en lang række giftige plantebeskyttelsesmidler efter lov nr. 76 af 9. marts 1948 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr med tilhørende bekendtgørelse. Hvis en fabrikant eller importør ved forsømmelse ikke har tilkendegivet et giftmiddels farlighed for bier, vil den, der har pådraget sig erstatningsansvar overfor biavlere, kunne gøre regres gældende overfor den pågældende fabrikant eller importør.

Da lovforslaget vil betyde en hjælp for biavlerne, har man fundet det naturligt, at disse skal medvirke til at begrænse skade som følge af anvendelse af giftmidler. I § 2 pålægges det derfor biavlerne dels at sørge for god vandforsyning til bierne i hele forsæsonen, hvor biernes vandbehov er særlig stort, dels skal biavleren foretage anmeldelse til kommunalbestyrelsen på det sted, hvor staderne findes, hvis han vil forbeholde sig adgang til at søge sig tilkendt erstatning efter lovforslagets regler.

Herved vil man opnå en registrering af bierne, således at den landmand, der i en given nødsituation må anvende giftmidler over åben blomst, ved henvendelse til